

MALALA YOUSAFZAI

Olivia Harris / Corbis

Η Μαλάλα Γιουσαφζάι είναι σπουδάστρια και ακτιβίστρια υπέρ της εκπαίδευσης από την πόλη Mingora στην περιοχή Swat της επαρχίας Khyber Pakhtunkhwa στο βορειοδυτικό Πακιστάν. Είναι γνωστή για τον αγώνα της υπέρ των δικαιωμάτων στην εκπαίδευση και των δικαιωμάτων των γυναικών, ιδιαίτερα στην Κοιλάδα Swat, όπου οι Ταλιμπάν είχαν κατά καιρούς απαγορεύσει στα κορίτσια να πηγαίνουν στο σχολείο. Στις αρχές του 2009 σε ηλικία 11-12 ετών η Μαλάλα ξεκίνησε να

γράφει ένα blog με ψευδώνυμο για το BBC, όπου περιέγραφε τη ζωή της κάτω από την εξουσία των Ταλιμπάν, τις προσπάθειές τους να αποκτήσουν τον έλεγχο της κοιλάδας καθώς και τις απόψεις της σχετικά με την προώθηση της εκπαίδευσης για τα κορίτσια στην Κοιλάδα Swat. Το επόμενο καλοκαίρι οι *New York Times* γύρισαν ένα ντοκιμαντέρ για τη ζωή της, την ώρα που ο πακιστανικός στρατός επενέβαινε στην περιοχή, γεγονός που κορυφώθηκε με τη δεύτερη μάχη της Swat. Η Μαλάλα πέρασε στο προσκήνιο, παραχωρώντας συνεντεύξεις σε έντυπα και στην τηλεόραση, ενώ προτάθηκε ως υποψήφια για το Διεθνές Βραβείο Ειρήνης για Παιδιά από τον Νοτιοαφρικανό ακτιβιστή και υπερασπιστή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων Desmond Tutu. Τον Οκτώβριο του 2009 η απόπειρα των Ταλιμπάν να δολοφονήσουν τη Μαλάλα την άφησε σε κρίσιμη κατάσταση, πυροδοτώντας ένα μαζικό ρεύμα υποστήριξης σε εθνικό και διεθνές επίπεδο. Ο Ειδικός Απεσταλμένος του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών για την Παγκόσμια Εκπαίδευση Γκόντον Μπράουν απύθηνε έκκληση στο όνομά της χρησιμοποιώντας το σύνθημα «Είμαι η Μαλάλα», με το αίτημα έως τα τέλη του 2015 να πηγαίνουν σχολείο όλα τα παιδιά σε όλον τον κόσμο – μια έκκληση που συνέβαλε στην επικύρωση του πρώτου νόμου περί του Δικαιώματος στην Εκπαίδευση στο Πακιστάν. Η Μαλάλα κέρδισε το πρώτο Εθνικό Βραβείο Ειρήνης για Νέους της χώρας της. Στις 12 Ιουλίου 2013,

για τον εορτασμό των 16ων γενεθλίων της και της Ημέρας της Μαλάλα –τιμητικής ημέρας που θεσπίστηκε από τους αξιωματούχους του ΟΗΕ– η Μαλάλα εκφώνησε στην έδρα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη την πρώτη της δημόσια ομιλία από τότε που πυροβολήθηκε, υπογραμμίζοντας την ανάγκη για εκπαίδευση παγκοσμίως. Στις 10 Δεκεμβρίου 2014 της απονεμήθηκε το βραβείο Νομπέλ Ειρήνης για τον αγώνα της ενάντια στην καταπίεση των παιδιών και των νέων καθώς και για την υπεράσπιση του δικαιώματος όλων των παιδιών στην εκπαίδευση.

Παρέμβαση της Μαλάλα Γιουσαφζάι στην εκδήλωση
«Τα πνία στους νέους» [“Youth Takeover”] για την «Ημέρα της Μαλάλα»
στα Ηνωμένα Έθνη στις 12 Ιουλίου 2013

Στ' όνομα του Θεού, του Παντελεήμονα, του Πολυεύσπλαχνου. Αξιότιμε Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών κύριε Ban Ki-moon, σεβαστέ Πρόεδρε της Γενικής Συνέλευσης κύριε Vuc Jeremic, Αξιότιμε Ειδική Απεσταλμένη των Ηνωμένων Εθνών για την Παγκόσμια Εκπαίδευση κύριε Gordon Brown, σεβαστοί πρεσβύτεροι και αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές: είναι τιμή για μένα που μιλώ ξανά ύστερα από πολύ καιρό. Το γεγονός ότι βρίσκομαι εδώ με τόσους αξιότιμους ανθρώπους αποτελεί μεγάλη στιγμή για τη ζωή μου.

Δεν ξέρω από πού να ξεκινήσω την ομιλία μου. Δεν ξέρω τι προσμένουν οι άνθρωποι να ακούσουν από εμένα. Όμως πρώτα απ' όλα ευχαριστώ τον Θεό, ενώπιον του οποίου είμαστε όλοι ίσοι, και ευχαριστώ όλους όσους προσευχήθηκαν για την ταχεία ανάρρωσή μου και για μια νέα ζωή. Δεν μπορώ να πιστέψω πόση αγάπη έδειξε ο κόσμος για εμένα. Έλαβα χιλιάδες ευχετήριες κάρτες και δώρα από ολόκληρο τον κόσμο. Τους ευχαριστώ όλους. Ευχαριστώ τα παιδιά των οποίων τα λόγια αθωότητας μου έδωσαν θάρρος. Ευχαριστώ τους πρεσβύτερους μου των οποίων οι προσευχές μου έδωσαν δύναμη. Θα ήθελα να ευχαριστήσω τις νοσοκόμες μου, τους γιατρούς και όλο το προσωπικό των νοσοκομείων στο Πακιστάν και το Ηνωμένο Βασίλειο καθώς και την κυβέρνηση των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων που με βοήθησαν να γίνω καλά και να ανακτήσω τις δυνάμεις μου.

Υποστηρίζω πλήρως τον κύριο Μπαν Κι-μουν, τον Γενικό Γραμματέα, στην Πρωτοβουλία του «Παγκόσμια Εκπαίδευση Πρώτα» [“Global Education First”] καθώς και το έργο του Ειδικού Απεσταλμένου των Ηνωμένων Εθνών,

του κυρίου Γκόρντον Μπράουν. Και ευχαριστώ και τους δύο για το παράδειγμα ηγεσίας που συνεχίζουν να δίνουν. Εξακολουθούν να εμπνέουν όλους μας να δράσουμε.

Αγαπητοί αδερφοί και αδερφές, θυμηθείτε το εξής: η Ημέρα της Μαλάλα δεν είναι η δική μου ημέρα. Σήμερα είναι η ημέρα κάθε γυναίκας, κάθε αγοριού και κάθε κοριτσιού που ύψωσαν τη φωνή τους υπέρ των δικαιωμάτων τους. Υπάρχουν εκατοντάδες ακτιβιστές και κοινωνικοί λειτουργοί, οι οποίοι όχι μόνο μιλούν υπέρ των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αλλά αγωνίζονται προκειμένου να επιτύχουν τους στόχους τους για εκπαίδευση, ειρήνη και ισότητα. Χιλιάδες άνθρωποι έχουν σκοτωθεί από τους τρομοκράτες και εκατομμύρια έχουν τραυματισθεί. Εγώ είμαι μονάχα μία από αυτούς. Οπότε βρίσκομαι τώρα εδώ... ένα κορίτσι ανάμεσα σε πολλά.

Μιλώ —όχι για τον εαυτό μου, αλλά για όλα τα κορίτσια και τα αγόρια. Υψώνω τη φωνή μου —όχι για να φωνάξω, αλλά για να ακουστούν εκείνοι που δεν έχουν φωνή. Εκείνοι που έχουν παλέψει για τα δικαιώματά τους: το δικαίωμά τους να ζήσουν ειρηνικά. Το δικαίωμά τους να αντιμετωπίζονται με αξιοπρέπεια. Το δικαίωμά τους σε ίσες ευκαιρίες. Το δικαίωμα τους να μορφωθούν. Αγαπητοί φίλοι, την 9η Οκτωβρίου 2012 οι Ταλιμπάν με πυροβόλησαν στην αριστερή πλευρά του μετώπου μου. Πυροβόλησαν επίσης τις φίλες μου. Νόμιζαν ότι οι σφαίρες τους θα μας έκαναν να σωπάσουμε. Αλλά απέτυχαν. Και μετά μέσα από αυτή τη σιωπή εμφανίσθηκαν χιλιάδες φωνές. Οι τρομοκράτες νόμιζαν ότι θα αλλάξουν τους στόχους μας και ότι θα σταματήσουν τις φιλοδοξίες μας, όμως τίποτε δεν άλλαξε στη ζωή μου εκτός από αυτό: αδυναμία, φόβος και απελπισία πέθαναν. Σθένος, δύναμη και θάρρος γεννήθηκαν. Είμαι η ίδια Μαλάλα. Οι φιλοδοξίες μου είναι οι ίδιες. Οι ελπίδες μου είναι οι ίδιες. Τα όνειρά μου είναι τα ίδια.

Αγαπητές αδελφές και αδελφοί, δεν είμαι εναντίον κάποιων. Ούτε βρίσκομαι εδώ για να μιλήσω για προσωπική εκδίκηση έναντι των Ταλιμπάν ή οποιασδήποτε άλλης τρομοκρατικής ομάδας. Βρίσκομαι εδώ για να υψώσω τη φωνή μου για το δικαίωμα κάθε παιδιού στην εκπαίδευση. Θέλω εκπαίδευση για τους γιους και τις κόρες κάθε εξτρεμιστή, ιδιαίτερα για τους γιους και τις κόρες των Ταλιμπάν.

Ούτε μισώ τον Ταλιμπάν που με πυροβόλησε. Ακόμη κι αν στεκόταν μπροστά μου και είχα ένα όπλο στο χέρι μου, δεν θα τον πυροβόλουσα. Είναι η συμπόνια που έχω μάθει από τον Μωάμεθ, τον προφήτη του ελέους, από τον Ιησού Χριστό και από τον Βούδα. Αυτό είναι το κληροδότημα της αλλαγής που δέχθηκα από τον Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, τον Νέλσον Μαντέλα και τον Muhammad Ali Jinnah.

Είναι η φιλοσοφία της μη βίας που έμαθα από τον Γκάντι, τον Bacha Khan και τη Μπτέρα Τερέζα. Και είναι η συγχώρεση που έμαθα από τη μητέρα και τον πατέρα μου. Αυτά μου λέει η ψυχή μου: να είσαι φιλειρηνική και να αγαπάς όλον τον κόσμο.

Αγαπιτές αδελφές και αδελφοί, αναγνωρίζουμε τη σημασία του φωτός, όταν αντικρίζουμε το σκοτάδι. Αναγνωρίζουμε τη σημασία της φωνής μας, όταν μας κρατούν σιωπηλούς. Με τον ίδιο τρόπο, όταν ήμασταν στη Swat, στο βόρειο Πακιστάν, αναγνωρίσαμε τη σημασία των μολυβιών και των βιβλίων μόλις αντικρίσαμε τα όπλα. Το σοφό ρητό «Η γραφίδα είναι ισχυρότερη του ξίφους» ήταν αληθινό. Οι εξτρεμιστές φοβούνται τα βιβλία και τα μολύβια. Η δύναμη της μόρ-

«ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΟΥ ΑΠΛΩΣ ΖΗΤΟΥΝ
ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΚΑΤΙ.
ΕΓΩ ΠΑΛΙ ΠΙΣΤΕΥΩ: ΓΙΑ ΠΟΙΟΝ ΛΟΓΟ ΝΑ ΠΕΡΙΜΕΝΩ
ΑΠΟ ΚΑΠΟΙΟΝ ΑΛΛΟΝ; ΓΙΑ ΠΟΙΟΝ ΛΟΓΟ
ΝΑ ΜΗΝ ΚΑΝΩ ΕΓΩ ΤΟ ΒΗΜΑ ΜΠΡΟΣΤΑ;»

φωσης τους φοβίζει. Φοβούνται τις γυναίκες. Η δύναμη της φωνής των γυναικών τους φοβίζει. Και αυτός είναι ο λόγος που σκότωσαν 14 αθώες σπουδάστριες της Ιατρικής στην πρόσφατη επίθεση στη Quetta. Και αυτός είναι ο λόγος που σκότωσαν πολλές δασκάλες και εργαζόμενες στον εμβολιασμό κατά της πολιομυελίτιδας στην Khyber Pukhtoonkhwā και στις Ομοσπονδιακά Διοικούμενες Φυλειακές Περιοχές [FATA]. Αυτός είναι ο λόγος που ανατινάζουν σχολεία καθημερινά. Επειδή φοβόντουσαν και φοβούνται την αλλαγή, φοβούνται την ισότητα που αυτή θα φέρει στην κοινωνία μας.

Θυμάμαι ότι υπήρχε ένα αγόρι στο σχολείο μας που κάποτε ένας δημοσιογράφος το ρώτησε: «Γιατί οι Ταλιμπάν είναι αντίθετοι στην εκπαίδευση;» Απάντησε πολύ απλά. Δείχνοντας το βιβλίο του είπε: «Ένας Ταλιμπάν δεν ξέρει τι γράφει μέσα στο βιβλίο». Νομίζουν ότι ο Θεός είναι ένα μικροσκοπικό, συντηρητικό πλάσμα που στέλνει τα κορίτσια στην κόλαση μόνο και μόνο επειδή πηγαίνουν στο σχολείο.

Οι τρομοκράτες καταχρώνται το όνομα του Ισλάμ και την κοινωνία των Παστούν για το δικό τους προσωπικό όφελος. Το Πακιστάν είναι μια φιλειρηνική, δημοκρατική χώρα. Οι Παστούν επιθυμούν εκπαίδευση για τις κόρες και τους γιους τους και το Ισλάμ είναι θρησκεία της ειρήνης, της ανθρωπιάς και της αδελ-

φοσύνης. Το Ισλάμ κηρύπτει όχι μόνο ότι είναι δικαίωμα κάθε παιδιού να λαμβάνει μόρφωση, αλλά μάλλον ότι είναι καθήκον και ευθύνη του.

Αξιότιμε Γενικό Γραμματέα, η ειρήνη είναι αναγκαία για να υπάρξει εκπαίδευση. Σε πολλά μέρη του κόσμου –ειδικά στο Πακιστάν και το Αφγανιστάν– η τρομοκρατία, οι πόλεμοι και οι συγκρούσεις εμποδίζουν τα παιδιά από το να πηγαίνουν στο σχολείο. Έχουμε πραγματικά κουραστεί από αυτούς τους πολέμους. Γυναίκες και παιδιά υποφέρουν σε πολλά μέρη του κόσμου με διάφορους τρόπους. Στην Ινδία αθώα και φτωχά παιδιά πέφτουν θύματα της παιδικής εργασίας. Στη Νιγηρία πολλά σχολεία έχουν καταστραφεί. Οι άνθρωποι στο Αφγανιστάν επηρεάζονται δυσμενώς εδώ και χρόνια από τα εμπόδια που θέτει ο εξτρεμισμός. Νεαρά κορίτσια υποχρεώνονται να εργάζονται κατ' οίκον και να παντρεύονται σε πρώιμη ηλικία. Ανέχεια, άγνοια, αδικία, ρατσισμός και η στέρηση βασικών δικαιωμάτων είναι τα κύρια προβλήματα που αντιμετωπίζουν τόσο οι άνδρες όσο και οι γυναίκες.

Αγαπητοί φίλοι, σήμερα εστιάζω στα δικαιώματα της εκπαίδευσης των γυναικών και των κοριτσιών, διότι αυτές υποφέρουν περισσότερο. Κάποτε οι κοινωνικές ακτιβίστριες ζητούσαν από τους άνδρες να υπερασπιστούν τα δικαιώματά τους. Αυτή τη φορά όμως θα το κάνουμε μόνες μας. Δεν ζητώ από τους άνδρες να παραιτηθούν από την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των γυναικών– παροτρύνω όμως τις γυναίκες να είναι ανεξάρτητες και να αγωνίζονται για τον εαυτό τους. Αγαπητές αδελφές και αδελφοί, τώρα είναι η ώρα να υψώσετε τη φωνή σας.

Καλούμε λοιπόν σήμερα τους ηγέτες του κόσμου να αλλάξουν τις στρατηγικές πολιτικές τους υπέρ της ειρήνης και της ευημερίας. Καλούμε τους ηγέτες του κόσμου να πράξουν ώστε όλες οι ειρηνευτικές συμφωνίες να προστατεύουν τα δικαιώματα των γυναικών και των παιδιών. Οποια συμφωνία αντιτίθεται στην προάσπιση της αξιοπρέπειας και των δικαιωμάτων των γυναικών είναι απαράδεκτη. Καλούμε όλες τις κυβερνήσεις να διασφαλίσουν δωρεάν υποχρεωτική εκπαίδευση για κάθε παιδί σε ολόκληρο τον κόσμο. Καλούμε όλες τις κυβερνήσεις να αγωνιστούν ενάντια στην τρομοκρατία και τη βία, να προστατεύσουν τα παιδιά από τη ωμότητα και τα δεινά. Καλούμε όλα τα αναπτυγμένα κράτη να στηρίξουν την επέκταση των εκπαιδευτικών ευκαιριών στα κορίτσια του αναπτυσσόμενου κόσμου. Καλούμε όλες τις κοινότητες των ανθρώπων να είναι ανεκτικές –να απορρίψουν την προκατάληψη που βασίζεται στην κάστα, στα πιστεύω, στο δόγμα, τη θρησκεία ή το φύλο, να διασφαλίσουν την ελευθερία και την ισότητα των γυναικών προκειμένου εκείνες να ανθίσουν. Δεν μπορούμε όλοι μας να

επιτύχουμε, όταν οι μισοί από εμάς εμποδίζονται. Καλούμε τις αδελφές μας σε ολόκληρο τον κόσμο να είναι γενναίες – να ασπαστούν τη δύναμη που κρύβουν μέσα τους και να πραγματώσουν σε όλη τους την έκταση τις δυνατότητές τους.

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, θέλουμε σχολεία και εκπαίδευση για το λαμπρό μέλλον κάθε παιδιού. Θα συνεχίσουμε το ταξίδι μας προς τον προορισμό μας, που είναι ειρήνη και εκπαίδευση για όλους. Κανείς δεν μπορεί να μας σταματήσει. Θα μιλήσουμε για τα δικαιώματά μας και μέσω της φωνής μας θα φέρουμε την αλλαγή. Οφείλουμε να πιστέψουμε στη δύναμη και την ισχύ των λόγων μας. Τα λόγια μας μπορούν να αλλάξουν τον κόσμο, διότι είμαστε όλοι μαζί, ενωμένοι στον σκοπό της εκπαίδευσης. Και αν θέλουμε να επιτύχουμε τον στόχο μας, τότε ας δυναμώσουμε μέσα μας με το όπλο της γνώσης και ας θωρακιστούμε με ενότητα και συλλογικότητα.

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, δεν πρέπει να λησμονούμε τα εκατομμύρια ανθρώπων που υποφέρουν από τη φτώχεια, την αδικία και την άγνοια. Δεν πρέπει να λησμονούμε ότι εκατομμύρια παιδιά δεν πηγαίνουν στο σχολείο. Δεν πρέπει να λησμονούμε ότι οι αδελφές και οι αδελφοί μας αναμένουν ένα φωτεινό ειρηνικό μέλλον. Ας ξεκινήσουμε λοιπόν έναν παγκόσμιο αγώνα ενάντια στον αναλφαβητισμό, την ανέχεια και την τρομοκρατία και ας πιάσουμε τα βιβλία και τα μολύβια μας. Είναι τα πιο ισχυρά όπλα. Ένα παιδί, ένας δάσκαλος, ένα μολύβι και ένα βιβλίο μπορούν να αλλάξουν τον κόσμο. Η εκπαίδευση είναι η μόνη λύση. Εκπαίδευση Πρώτα.